

I. N. J.

Na prjenju Nedželu Adventa.

Pschindž, tych Ludži Ebožniko,
Esynko Knežny, pokaz so,
Zyly Eswjet so spodžiwa,
So Boh tajki Narod ma, Hamen!

Ja dżakuju so tebi, o Božo moj Wotze, so sy mi twojeho lubeho Esyna kEbožnikej posłał. Ja dżakuju so tebi, Kneže Jesom Krysčezje, so sy twój Advent a Pschichod kemni do teho Hubenstwa dżeržal. Ja dżakuju so tebi, Božo swjaty Ducho, so sy mi ton Pschichod mojeho Ebožnika Jesom Krysća pschipowedal a sjewil. Moj Božo, kiž ty bydlisch we Eswjetli, dżejž nihto pschindž nemože, kał zyl ja hubeny Eglowek ktebi pschindž, dy by ty predy kemni nepschischol? Pomhaj Kneže Jesom Krysčezje, so bych tak Advent dżeržal, so by ty kemni, a ja ktebi pschischol; so bych twoje drohe Meno sposnal, twojeho Trošča polny byl, a pschi tebi pschezo wostal, hač budžesch swoj posłeni Pschichod dżeržecz, aby me steho hubeneho Eswjeta kšebi do wječneho Žiwjenja wsacz, Hamen! Sa to prosčezje Boha we jemym Kyrlischu a wjerjazym Wotze naschu.

Szenje na prjenju Nedželu Adventa, pola Mattheja na 21. Stawi.

A jako woni blisko kJerusalemu pschindžechu do Bethphage, kwolijowej Hori, posła Jesus dweju wot swojich Wuczomnikow, a dżesche knimaj: Džitaj do teho Mjestka, kiž predy waju leži, a nydom budžetaj woj Wošlizu namafacz pschiwjasanu, a mlodeho Wošla pschi nej, wotwežtaj a pschiwedžtaj jeju kemni. A budželi wamaj sčtu sčto prajecz, da rektaj: Ton Kneš jeju potreba, a nydom budže won wamaj jeju puschyczicz. To so pak sčitko sta, so by dopelnene bylo, sčtož ryczane je psches Prophetu, kotryž praji: Powjesze Dżowzy Sionskej, laj, twój Kral pschindže ktebi, sčzichej Myšlu, sejdžo na Wošlizu, a na mlodym Wošli pschiwuczeneje Wošlizu. Taj Wuczomnikaj dżesčtaj, a czinesčtaj, kaž jimaj Jesus pschikasal bjesche, a pschiwedžesčtaj tu Wošlizu a mlodeho Wošla, a položisčtaj swoju Draštu na neju, a hadžisčtaj jeho na neju. Ale wele Luda pschjeszerašche swoju Draštu na Pucz, drusy pak rubachu Galosy wot Sčtomow, a szelechu je na Pucz. Ton Lud pak, kiž predy a sa nim dżesche, wolašche a dżesche: Hosianna temu Esynu Dawitowemu, kwaleny budž, kiž pschindže we Meni teho Kneša, Hosianna we Wošokoszi.

Szi Židži mjejachu wele rjanych a krašnych Polubenjow wot teho Mešiasa aby Krysťuša, kał won na Semju pschindž, | jene wječne Kralestwo pschihotowacz, a swoj Lud wot sčitkeho Sleho wumoz, a wječnje pomhacz budže, kaž tež we wsčitkich Prjedowanjach tych Prophetow